

բանակցութիւնները կը հասցնեն ցանկավի գիտեանցների Հանրապետուական լրագիրները բաւականութիւն են յայտնում, որ Արդիական ի Ֆրանսական մէջ կատարել է համաձայնութիւն կ կայացէ առեւտրաց գոշանքի և եղիկապահան գծուարութիւնների զերաբերութեամբ: „République Française“ լրագիրը նկատում է, թէ Եւրօպայի երկու առաջադէմք ժողովուրդները, Ֆրանսականը և անգլիացիք մջացային քաջապահներուն բարեկանութեան վերաբերութիւնը պէտք է ձեռք ձեռքի տուած ընթանան և նրանք եղիկապահան գծուարութիւնները վերջացնելու համար ըրուարմի պէտք չըւնեն դիմու- թիւրքերի օգնութեանը:

1882 թւռակնին սենատի սնգամնի
մի մասը պէտք է փոփոխիլ: Նոր ընտա-
թիւններից հետեւաքը երեք ձեւնառու-
թինի հանրապետութեան համար: Այդ
սով սենատի մեծամասնութիւնը ինչպէս
ինքեան հանրապետական կը դառնայ: Ա-

Ֆրանսական բոլոր լրապետները համար
րութեամբ իշխանքը ցար Փիլիպի յի-
շտավակին, մատնացոյց լինելով այս բարե-
կամական յարաբերութիւնների վրա, որոնք
անդիք պէտք է ունենան Քրանչական
և անդրկանան հանրապետութիւնների մէջ:
Կատարած Կրիստոնէական առաջնորդութիւնները և Քը-
րանսական բոլոր միահատունները այցելեցին
Միացաւ Նահանգների գետապնին Փարիզում:
Փարիզի մէջ ամենքը զարմացած են, որ

լավին էին, երբ նա կարդում էր Ալեքսանդրով
տանջապահները լոր ես նարզանում էի, բնչի ուրիշ
որո նոր զբեր չեն կարգում, նորա միտք մի է
պատասխանն էին տալիս, որ ունեն ն շատ
կը ցանկանային ունենալ, եթէ մէկը ուղարկէր
նոցա ցթազ լաւ լւա զբերից մի քանի հատու-
իս ի հարք ցոյց էի տալիս ամեն տեղ, թէ ինչ
էղնախութիւններ օգուտ է նոցա կարութ և
որտեղ կարեին է ձեռք բերել այսափի ընտա-
մենքներ շատ և շատ պատահեցին ինձ. մայս ա-
րածեցաւ բաներից, Ահմ այս Նորդում էին
Ալյամետք ամեն քայլափոխում պատահում
ինձ ի և նոյն տասքանները բայց Նորդում
զգովոր պատելի հնութ է զնութ ու ան հմիտ
մի ընթերցարան, որ մած պատին է ըբրում
և որի հասասատման թուղթը շուտով կը ստո-
ւ է շնորհածին. Երեկոնները կամ պատ ժ
նակները հաւաքում են այսու Նորդում
կարութ են, կարց ցաւ ու ասել, որ այստեղ
ինչպէս առանարակ, զբեր շատ թիւ են և

մենք տեղ նոյն նաևպեսական զգերը։
Ա մասին մաս մասը եւ անցր Նորում, որ
լրանիք թաղերից մէնի է, թուզ ներկ նմա ընթեր-
ցով բոլորովին շնչդիւ մի փոքր յօշուածիք
րովանդառաթիւնը և սակ երկու խօսք
ամանի։ Նորդը, ինչպէս ասացի, կըմաքի Սպայ-
քից մէկն է, քառատից 3 վերան նեռու ընկած.
Քայուում է քառաքացիութեան բոլոր հարկերը
և մի և նոյն ժամանակ ըստիկ է բոլորովին քա-
յացացիութիւնը. ոչ ճանապարհ ունի, ոչ յար-
մարաւոր փողոցներ, ոչ ապահովներ, ոչ վլիւեա-
պաններ, կերպազս ոչինչ չունի, որ Նորգեցին
կարողանայ ապի, «այս, կըմաք ասանում է
մազիք հարկ և մի և նոյն ժամանակ ձախուս
է մեր ճանապարհութեան պիտույքների վրա», կարծ
անել՝ Նորգը կըմանի ճամար «խորթ» որդի է,
որին փոքր մարը զգկում է բոլոր ամենասա-
տեր սովորված են լրագրերով բաւականա-
լիս ափառութեան բարեկցիա ունենալու համար որ
որ մինեցապորութիւնը սկսվի է տուու գո-
մեր ժողովրդի մէջ. այժմ աւելի քան երեք եւ
հարկանոր է ժողովրդի զիրամար զգերի
ամափառաբի ամենասարժան փառքը. Այստեղ
իր կը ինապային որ Մկեղքացիւն առա-
պս մեր քաներաւուր բանասազդիք մանր
պասանութիւնները, որոնք եւ հաւաասաց-
մի տարուր զորու կը փանցին ըլլոր առն
ողնունք ապագաքաներ և սրա նման շա-
անօգուտ զգեր. միայն, կրկնում եմ, զգ-
պատ է ամենանատանիլ լրաներ, Հատ ան-
տակ է մեզանում այժմ լրագրակիւ այն
զժուարամար զգերի, որոնք ոյնչու ժողով-
րդի ճանապարհութիւն չէին կարող շարժեւ-
սակի համար. ոմք համար է թաղամանված օ

ԱԹՐ	ԱՆԴԻՆԱ	ԱՐՄԵՆԻԱ-ՌԱՆԴՎԱՐԲԱ
Անդամական կուսակցությունների 15-ին գուրընի մէջ կայացաւ, կալուածական միութեան ժողովը, ուրին մամակցություն էին 1300 անդամներու ժողովներուն անապահումը էր Պալաներ: Նա խռատութեամբ քննադատում էր կարուածական օրէնքը, ասկէով, որ այդ օրէնքի նպատակն է ոչնչացնել կալուածական միութիւնը:— Նա իր նախագիծը ձևակիրպեց, պահանջելով կատարելազէս ոյնշացնել կազմակարգությունը Վերջը ժողովը վճարեց մասնակիւնը, որ հետեւալ պահանջները է անուամ: Գատառապատճեան ստորագրական գրքուն առաջնային էր, յայնիւ որ կարուածական օրէնքը չէ կարող երկրորդ խաղաղացնել, մինչև չարձագիւն կարանար ուրագացնելը և մինչեւ երրանդիւնը: Եթի կատարեալ բննապարութիւնը ըլլ չնորդը պահապատճեան լիւագիւն էր:	Ի՞նկատի առնենով Վիճնայի լրագիրների գատողութիւնները և հազրութիւնները առ Աւատրօ-Ունկարը, կարելի է մասնել, որ Աւատրօ-Ունկարին ցանկանում է մասնակիւն լիւասսատանին: Այդ անսապատճի ցանկութիւնը երեւեցաւ կայսրների տեսութեանից յետոյ Դանցիքի մէջ և երեկի այդ անցքի ուղղակի հետեւանքը է: Աւատրօ-Ունկարի այս կայսրների տեսութեանից յետոյ ոչ ոք չէր մտածում քաղաքականութեան այդպահի փոփոխութեան մասին: Ոչ ոք չէր մտածում այդ անսապատճի անցքի մասին, այնպէս որ աւատրի ական կառապարութիւնը չը կարողացաւ գործ գնել Հարկասոր միջանցներ և նախապատրաստել հասարական կարգիքը: Աւատրի ական պաշտօնական և կիսապաշտօնական լրագիրները առաջ այն	

պեր-ի հեղինակութիւնների առ մասը.—» զիտէ,
դուք չափավոր և ևս լուս կը տանիք—հայ ժողով-
քրի համար, թէ նորա խնամքի պատճեն գիշեցի համար,
առաջին դեպավոր գրքը բորորովն անվանակ
է, այս պարզ է, ինչպէս լոյս և նույ երկրորդ
դեպավոր, բորորովն անվարդ, օրորուած և ան-
ավելի գեղագիտական գիշեցի համար անվանակը
դուք կը անդամագիտ կը անդամագիտ կը անդա-
մագիտ անդամագիտ, Փանակերէն գիշեցիներէն, ա-
մենափեշ ուսուերէն, ինչ ք. ժողովով շահերը
ը պարզ է, զոնէն ինստիլիքենիայիշ շահերին,
որովհետ այս վերջինը առանց այդ ևս բաւ-
ական ապահովման է հետանին զարդարուա-
նամար Այստեղից բայցում է անդամագիտ թիւըը
մի մասսաւ ած զ զի, որի պարագը կը մնէր
հաւաքել յարմարաց գրքը զանազան կտր-
սեպատ և առաջարկել թարգմանել այն թարգմա-
նիքներին, որոնք փառք Աստոծու, մեղանում
շատ կան և որոնց շնորհի, թող ներփի ինձ ա-
սեր, մեր լեռուն զարձել է Կատարաւ իսաւոս
պար գրքեր կը թարգմանէին և յստ կուպակ-
գին մասնաղովին, որը կը սրբագրէ և ըստ
թերթ կարողութիւն հաշխատէր մի ուղղութիւն տալ
թարգմանած գրքի լեռուն, ոճին, Տս կարծում
եմ, որ մնձ արքէ կը մնէր մոլ համար, եթէ
մոր յարցելի բանաստեղի պ. Բաֆֆին կը առանձ-
նէր այդ մասնաղովի մէջ Նախարարութիւնն
պաշտօնը և Կալխատէր իր անհման լեզուն մաց-

նել բարեր թարգմանութիւնների մէջ, այս կը
լինի մակ գլուխութիւնը, որ կապահէր մը
աշխարհաբառն անբառն անպահանձնու-
թիւն գտնանալուց, ևս կարծում եմ, որ պատու-
թի թարգմանիչները զանազան գրքերի ու թէ կը
փրառորդին այս իմ առաջարկութիւնից, այլ
ընդհանուակը կը համակիրն, եթէ որուած համա-
րականուած են մասակիրն, ինչ որուած համա-
րակի այս ճանապարհով, ինչպէս այժմ է աղ-
լիուում, սաստիկ կասկածելի է... Ինչպատճու դր-
ուուածների մաս մնանական մաք կը պարփէ-
րած մեր բանաստեղի, գէ եւ բի ին, և շատ
յարնար կը լինէր, որ առաջին ժամանակիները
բացառապէս տապարգիւն նշուց այդ վերինը,
որոնք ըրգիւն են Եվաշկի դ զանազան համա-
րինի մէջ զանազան տարիներուն ըրգուում նարը
էցօց նրանունուն է, որ ուսացն միջնուները որոն-
կարինի է շատ դիւրամարս զի պատաս ան ու-
թիւններ տալ ժողովովին և գլուխորապահ
ներքու կենանքին.

Այս հարցը անքան նախամոր է մը ժողովի-
նի յաշորացը ու կանոնաւոր զարգածն նա-
դը, որ իմ կարծիքով, աւելորդ չէր մնի եթէ
յարցին ինքարագութիւնը բարձրացնէր չայրիք
մէջ վիպասանութիւններ սարաւելուց հարցը և
բարձրակութամբ մակեր սրբան,